

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 28 grudnia 2009 r.

DESiWM/DEC-1326/48363/09

Dotyczy sprawy: DESiWM-41-49/09

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie przez E, z siedzibą w Gdyni, danych osobowych do A, z siedzibą w Republice Południowej Afryki, na podstawie zastosowanych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2002/16/WE z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania przetwarzającym dane mającym siedzibę w państwach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 006, z 10.01.2002),

**wyrażam zgodę na przekazanie danych osobowych do wyżej wymienionego odbiorcy danych
w Republice Południowej Afryki.**

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej Generalnym Inspektorem, wpłynął wniosek złożony przez E, z siedzibą w Gdyni, zwanej dalej Wnioskodawcą lub Spółką, o udzielenie zgody na przekazanie danych osobowych do A, z siedzibą w Republice Południowej Afryki, zwanej dalej Odbiorcą.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w toku którego zwrócono się do Wnioskodawcy o złożenie wyjaśnień, Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) w dniu 8 września 2009 r. Generalny Inspektor wydał decyzję o sygn. DESiWM/DEC-889/32609/09, dotyczącą postępowania o sygn. DESiWM-41-27/09, wyrażającą zgodę na przekazanie danych osobowych przez L, z siedzibą w Krakowie, do Odbiorcy; przedmiotowe postępowanie dotyczy podobnego stanu faktycznego i prawnego;
- 2) Wnioskodawca, Odbiorca oraz L należą do międzynarodowego koncernu L;
- 3) w dniu 5 października 2009 r. Wnioskodawca zawarł z Odbiorcą „Umowę powierzenia przetwarzania danych osobowych” z L, z siedzibą w Niemczech; ww. spółka jest podmiotem dominującym względem Wnioskodawcy w ramach międzynarodowego koncernu L; umowa zawarta została na okres 2 lat;
- 4) w dniu 7 października 2009 r. Wnioskodawca zawarł umowę „Umowa powierzenia przetwarzania danych osobowych” z Odbiorcą; umowa ta zawiera postanowienia, których treść odpowiada standardowym klauzulom umownym stanowiącym załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2002/16/WE z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych przetwarzającym dane mającym siedzibę w państwach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 006, z 10.01.2002), zwanej dalej decyzją Komisji; z przedstawionej dokumentacji wynika, że:
 - a. operacja przekazania danych nastąpi jednorazowo za pomocą poczty elektronicznej,
 - b. jeśli zajdzie taka potrzeba dane będą aktualizowane w okresie obowiązywania umowy,
 - c. dane będą przechowywane przez Odbiorcę przez okres 2 lat;
- 5) przekazywane będą dane osobowe pracowników Wnioskodawcy;
- 6) przekazywane będą następujące kategorie danych:
 - a. numer ewidencyjny pracownika,
 - b. imię, drugie imię i nazwisko,
 - c. płeć,
 - d. data i miejsce urodzenia,
 - e. wysokość miesięcznego wynagrodzenia bez składników zmiennych,
 - f. data zmiany wysokości wynagrodzenia,
 - g. data zatrudnienia,
 - h. data zwolnienia,
 - i. stanowisko,
 - j. miejsce powstawania kosztów,
 - k. wymiar etatu,

- l. jednostka organizacyjna,
 - m. miejsce pracy,
 - n. „Grade” – informacja związana z wyceną stanowiska i grupa zaszeregowania,
 - o. numer telefonu,
 - p. imię i nazwisko bezpośredniego przełożonego,
 - q. data rozwiązania stosunku pracy,
 - r. rodzaj stanowiska (robotnicze / umysłowe),
 - s. służbowy adres poczty elektronicznej,
 - t. rodzaj umowy (na czas nieokreślony/określony);
- 7) nie będą przekazywane dane szczególnie chronione w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą;
- 8) dane będą przekazywane w związku z planowanym przystąpieniem przez Wnioskodawcę do jednego globalnego systemu administracji personalnej (...) funkcjonującego w ramach grupy L; w szczególności system będzie wprowadzany w celu:
- a. dostarczenia danych osobowych w standardowej formie, która stanowi platformę dla ujednoliconych procesów personalnych,
 - b. ułatwienia sporządzania dokładnych, globalnie skonsolidowanych sprawozdań finansowych,
 - c. ochrony pracowników przed dyskryminacją pod względem wynagrodzenia i awansów,
 - d. usprawnienia obsługi personalnej poprzez skrócenie czasu udzielania odpowiedzi, większą dokładność i poprawność danych,
 - e. poprawy przejrzystości danych statystycznych i sprawozdań bazujących na wspólnych strukturach danych,
 - f. eliminowania błędów powstałych wskutek manualnego gromadzenia danych personalnych do celów sprawozdawczych,
 - g. zastosowania najlepszych praktyk i standardowych procesów na płaszczyźnie globalnej tam gdzie jest to dozwolone po uwzględnieniu praktycznych i prawnych wymogów lokalnych np. zarządzanie efektywnością i planowanie sukcesji,
 - h. zapewnienia, że rozwiązania rozwojowe systemów HR są wdrażane w sposób jednolity i nie dochodzi do dublowania kosztów,
 - i. umożliwienia konsekwentnego stosowania procedur i prowadzenia kontroli zapewniających bezpieczeństwo i ochronę danych osobowych w grupie L;

- 9) przekazanie danych będzie się odbywało na zasadach ich powierzenia w rozumieniu art. 31 ustawy;
- 10) dostęp do danych przetwarzanych przez Odbiorcę będzie mieć 7 uprawnionych osób; każda z tych osób podpisała oświadczenie o przyjęciu zobowiązania do zachowania poufności danych osobowych (oświadczenia w aktach sprawy);
- 11) wykorzystywane systemy informatyczne spełniają wymogi rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 100, poz. 1024).

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

Stosownie do art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej k.p.a., organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

W aktualnym stanie prawnym i faktycznym wniosek Spółki w zakresie przekazywania danych osobowych do wyżej wymienionego Odbiorcy w Republice Południowej Afryki zasługuje na uwzględnienie. Należy wskazać, że zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy, przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe daje gwarancje ochrony danych osobowych na swoim terytorium, przynajmniej takie, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Podkreślić należy, że powołany przepis ustawy odzwierciedla treść art. 25 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281/31, z 23.11.1995), zgodnie z którym państwa członkowskie zapewniają, że przekazywanie do kraju trzeciego danych osobowych poddawanych przetwarzaniu lub przeznaczonych do przetwarzania po ich przekazaniu może nastąpić tylko wówczas, gdy – niezależnie od zgodności z krajowymi przepisami przyjętymi na podstawie innych postanowień niniejszej dyrektywy – dany kraj trzeci zapewni odpowiedni stopień ochrony.

Przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia takiego poziomu ochrony z zasady może nastąpić tylko wtedy, gdy zostaną spełnione dodatkowe przesłanki określone w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. Natomiast, jeżeli w danym przypadku one nie zachodzą, to przekazywanie danych może mieć miejsce tylko po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod

warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 48 ustawy).

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że Republika Południowej Afryki, z racji braku wystarczających uregulowań prawnych dotyczących ochrony danych osobowych, nie może być uznane za państwo zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, jak również w świetle zebranych materiałów dowodowych nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. W konsekwencji konieczne jest wyrażenie zgody przez Generalnego Inspektora.

Generalny Inspektor, rozpatrując wniosek o wyrażenie zgody na przekazywanie danych do państwa trzeciego, jest zobowiązany ustalić, czy administrator danych zapewnił odpowiedni poziom zabezpieczeń w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ze względu na to, że zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony może wiązać się z przyjęciem odpowiednich zobowiązań umownych, Generalny Inspektor musi również przeanalizować odpowiednie postanowienia umowne.

Biorąc pod uwagę możliwość zastosowania takiego rozwiązania przez Wnioskodawcę i Odbiorcę danych należy wskazać na kompetencję Komisji Europejskiej, która na mocy art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281, z 23.11.1995), jest uprawniona do uznania w drodze decyzji, że określone standardowe klauzule umowne zapewniają odpowiednią ochronę danych osobowych oraz praw i wolności jednostek. Decyzje te wymagają, aby państwa członkowskie nie odmawiały uznania zabezpieczeń ustanowionych w standardowych klauzulach umownych określonych w decyzjach za zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych. Nie wyłącza to jednak obowiązku spełnienia pozostałych wymogów nałożonych przez właściwe przepisy krajowe. Taki charakter ma również powołana przez Spółkę decyzja Komisji.

Zadeklarowane przez Spółkę zastosowanie standardowych klauzul umownych, określonych decyzją Komisji, powoduje konieczność porównania przez Generalnego Inspektora przyjętych przez Spółkę klauzul ze standardowymi klauzulami umownymi. Analiza ta wykazała, że przedstawione przez Spółkę klauzule są zgodne ze standardowymi klauzulami umownymi. Należy również stwierdzić, że przedstawione przez Spółkę środki organizacyjno-techniczne mające na celu zabezpieczenie danych osobowych stwarzają uzasadnione gwarancje ochrony przetwarzanych danych na poziomie nie gorszym niż na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Spółka przekazując dane Odbiorcy nie traci przymiotu ich administratora. W przedmiotowej sprawie dochodzi jedynie do powierzenia przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 31

ustawy. Pomimo tego, że podmiotowi, któremu powierzono przetwarzanie danych osobowych nie przysługuje status administratora danych, to ustawa nakłada na niego pewne obowiązki. Zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy, może on przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Natomiast odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy z zasady spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową. W konsekwencji, pomimo przekazania danych osobowych Odbiorcom, Spółka nadal będzie ponosiła odpowiedzialność za zgodność z prawem przetwarzania powierzonych danych osobowych.

Wspomnienia wymaga także fakt, że ustawa wprowadzając w swym rozdziale 7 (art. 47 i 48) szczególny reżim dotyczący przekazywania danych osobowych do państw trzecich, nie wyłączyła zastosowania w takich wypadkach pozostałych przepisów ustawy. Przepisy art. 47 i 48 ustawy wprowadzają bowiem jedynie dodatkowe wymogi, które należy spełnić, gdy zamierza się przekazywać dane osobowe do państwa trzeciego. Konieczność ich wypełnienia nie zwalnia administratora danych z pozostałych obowiązków nałożonych na niego przepisami ustawy.

W tym miejscu podkreślić należy, że decyzja Generalnego Inspektora w przedmiocie wyrażenia zgody na przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego nie legalizuje wcześniejszego przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, które ewentualnie miałyby miejsce przed datą wydania decyzji w sprawie. W konsekwencji, rozpoczęcie operacji przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić dopiero po wydaniu stosownej decyzji przez Generalnego Inspektora. Niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazywania danych osobowych do Republiki Południowej Afryki jedynie na warunkach określonych w złożonym wniosku.

Z uwagi na powyższe Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).